

at man baade, naar man foreslaar en Ting, og naar man fraraader den, er i Kontakt med sin Presse.

Men videre gaar den højtærede Handelsminister i sin Aalborg-Tale, naar han siger, at der kan være Tale om direkte Støtte fra Staten og midlertidig Importafgift. Ogsaa her er den højtærede Minister forbeholden; han siger, at der kan være Tale derom, det er ikke Regeringens Forslag, det er ikke en bestemt Politik, han træder ind for. Midlertidig Importafgift er det samme som en Forhøjelse af Toldafgifterne, og jeg indser ikke, hvorfor den højtærede Minister paa nærværende Tid kaster denne Tanke ud, som man, saa vidt jeg forstaar, fra alle Sider er ved at opgive, Tanken om den midlertidige Toldforhøjelses Vej. Imidlertid, det vilde være ønskeligt, om snart det Tidspunkt vilde komme, da de ledende Medlemmer af Ministeriet ikke nøjedes med at sige: Man kan maaske gaa den og den Vej, det er ikke Regeringen, som udtaler sig gennem mig paa dette Tidspunkt, men jeg nævner blot, at man kan maaske gaa den Vej. Det var ønskeligt, om der snart kom en Oplysning om Regeringens Stilling i saa Henseende; den højtærede Statsminister har kun udtalt, at under Krisen vilde han støtte Industrien.

Den egentlige Grund til, at jeg har fremdraget den højtærede Handelsministers Udtalelse, er Slutningsbemærkningen, der i Referatet lyder saaledes: „Om Regeringen vil vælge en af disse Veje og hvorledes, er det ganske umuligt at sige noget om for Øjeblikket, fordi Udvalget“ — det er Rigsdagspartiernes Industriudvalg — „ikke er færdigt med sine Overvejelser.“ Hvis nu den højtærede Handelsminister havde sagt, at det var ganske umuligt at sige noget om, hvad Vej Regeringen vilde gaa, fordi Regeringen ikke var færdig med sine Overvejelser, skulde jeg slet ikke have gjort nogen Bemærkning her; saa maatte man have ventet, og saa var det ogsaa et andet Sted, det var rimeligt at fremdrage Sagen. Men naar den højtærede Minister siger, at det er Udvalget, der ikke er færdigt, maa jeg blot henvende den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at den højtærede Statsminister overfor Udvalget har udbedt sig, at alle de Oplysninger, der kommer til Udvalget — det er endnu kun ganske faa — maatte af Industrien samtidig blive meddelt Ministeriet, for at dette kunde behandle Sagen, og at Statsministeren i Landstinget har udtalt, at naar han var gjort bekendt med Industriens Forslag, vilde han tage Standpunkt til Sagen. Og dette er ogsaa rigtigt.

Derfor er der indenfor Udvalget fuld Klarhed over, at hvad man kan gøre indenfor dette Udvalg, er at sætte sig ind i disse Sager, efterhaanden som de bliver meddelt, orientere sig, ved Hjælp af de Oplysninger, der gives, holde sig i Kontakt med den Opfattelse, der næres i de Kredse, som henvender sig til Regeringen og Lovgivningsmagten angaaende disse Forhold, men at Initiativet i denne Sag maa tilfalde Regeringen; og navnlig vilde det være ganske uheldigt, hvis der bredte sig den Opfattelse, at Regeringen ikke kan komme til at tage sit Standpunkt, fordi Udvalget ikke kan blive færdigt med sine Overvejelser. Det er derfor, jeg nu har fundet det nødvendigt at gøre opmærksom paa, at det er forholdvis faa Oplysninger, der endnu er tilgaaet Udvalget, og at det ikke er Udvalget, som skal afslutte Overvejelser og forelægge Planer for Regeringen, men at Regeringen samtidig arbejder med Sagerne, og at det er den, som skal fremlægge eventuelle Forslag for Offentligheden og Rigsdagen.

Det er kun disse Bemærkninger, jeg har ønsket at fremføre. Det er tænkeligt, at det ikke er den højtærede Handelsministers Udtalelser, jeg har haft Anledning til at anke over, men at der i Pressen foreligger en Misforstaaelse af hans Udtalelser, som der er Grund til at faa berigtiget. Hvis dette er Tilfældet, vil jeg bede den højtærede Handelsminister oplyse, at han ikke har skudt Udvalget frem foran Regeringen ved denne Lejlighed.

Jensen (Klejs): Som det fremgik af den ærede Ordførers (Refshauge) Udtalelser, er der afholdt et Samraad mellem den højtærede Handelsminister og Finansudvalget om Tyendespareforeninger. Skønt jeg ikke er Medlem af Finansudvalget, er det dog muligt, at jeg har nogen Andel i, at dette Samraad er blevet afholdt, og jeg vil derfor gerne benytte Lejligheden til nogle Bemærkninger til Anbefaling af de af Ordføreren fremsatte Udtalelser om Forhøjelse af Tilskuddet til Tyendespareforeningerne.

Disse Foreninger har nu en Alder af omkring ved 20 Aar. Jeg har Aarsberetningerne fra Aaret 1907 indtil Dato, og da den første Beretning, jeg er i Besiddelse af, har Nr. 7, kan jeg deraf skønne, at de maa stamme fra Tiden omkring Aarhundredskiftet. Det fremgaar af disse Beretninger, hvilken Vækst der har været i Spareindskuddet i disse sammensluttede Tyendespareforeninger. I Beretningen for 1907 oplyses, at der da indestod i alt 1½ Mill. Kr., fordelt paa 7 400 Sparere. I den sidst afgivne Beret-